

Μια ζωή αφιερωμένη στη γνώση και στην επιστήμη έχει ζήσει ο Μίμης Κοέν. «Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Αθήνα, αμέσως μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, αμέσως μετά το Ολοκαύτωμα, στο οποίο οι γονείς μου σώθηκαν κρυμμένοι σε χριστιανικά σπίτια, αλλά πάρα πολλοί συγγενείς, γνωστοί και φίλοι χάθηκαν για πάντα» θυμάται ο ίδιος, απόγονος οικογενειών Ρωμανιωτών Εβραίων με μακραίωνη παρουσία στην Ελλάδα.

Ο πατέρας του υπήρξε ο διαπρεπής χειρουργός Νισίμ Κοέν και το νεαρό αγόρι που μεγάλωσε στην κλινική του δεν θέλησε ποτέ τίποτε άλλο παρά να ακολουθήσει τα χνάρια του. Το 1970 αποφοίτησε από την Ιατρική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ολοκλήρωσε την ειδικότητά του ως γενικός χειρουργός στην Πανεπιστημιακή Κλινική του Αρεταϊείου Νοσοκομείου το 1976 και έλαβε το διδακτορικό του δίπλωμα το 1977.

Στο μεταξύ είχε υπηρετήσει ως επίκουρος/έφεδρος σηματοφόρος ιατρός στο Πολεμικό Ναυτικό και είχε κάνει το αγροτικό του (υποχρέωση υπηρεσίας υπαίθρου θα το λέγαμε πιο επίσημα) στο Σκυλίτσειο Νοσοκομείο στη Χίο.

Εκείνη τη χρονιά μετόικησε στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου ολοκλήρωσε την υποχρεωτική του εκπαίδευση στη Γενική Χειρουργική στο University of Illinois του Σικάγου. Στην Αμερική ο δρ Κοέν πήγε με την προοπτική να επιστρέψει σε σύντομο διάστημα στην Ελλάδα, όμως στην περίπτωση του επαληθεύτηκε η φράση «ουδέν μονιμότερον του προσωρινού».

Το ενδιαφέρον του άλλωστε είχε ήδη στραφεί στην πλαστική χειρουργική: «Παρόλο που αγαπούσα τη χειρουργική ως καριέρα, πάντα μου άρεσαν η τέχνη, η ομορφιά και η καλαισθησία. Η πλαστική χειρουργική τα συνδυάζει όλα αυτά». Αναμενόμενα, λοιπόν, εν συνεχεία επελέγη ως εκπαιδευόμενος στο πρόγραμμα Πλαστικής και Επανορθωτικής Χειρουργικής στο ίδιο πανεπιστήμιο, υπό τον καθηγητή Ρίτσαρντ Σουλτς.

Το 1982 έκανε μετεκπαίδευση στη Χειρουργική Αποκατάσταση της Κεφαλής και του Τραχήλου στο περίφημο αντικαρκινικό κέντρο Roswell Park Memorial Institute στο Buffalo της Νέας Υόρκης. Επέστρεψε στο Τμήμα Πλαστικής Χειρουργικής του Πανεπιστημίου του Ιλινόις το 1983, όπου διαδοχικά ανήλθε σε όλες τις ακαδημαϊκές βαθμίδες.

Από το 1989 και μέχρι το 2019 ήταν καθηγητής και διευθυντής Πλαστικής, Επανορθωτικής και Αισθητικής Χειρουργικής. Παράλληλα, αναδιοργάνωσε το κέντρο Κρανιοπροσωπικής Χειρουργικής του Πανεπιστημίου του Ιλινόις, που είναι ένα από τα μεγαλύτερα στον κόσμο, και διετέλεσε διευθυντής του από το 2010 μέχρι το 2019.

Ο ίδιος ωστόσο θα ήθελε να κάνει μια διάκριση: «Όπως γνωρίζουμε, η πλαστική χειρουργική προέκυψε ως κλάδος της επιστήμης σαν αποτέλεσμα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, όταν χρειάστηκε να αντιμετωπιστούν οι ακρωτηριασμοί και οι παραμορφώσεις των στρατιωτών.

Η αισθητική χειρουργική είναι κάτι πολύ ενδιαφέρον, με το οποίο έχω ασχοληθεί πάρα πολύ, αλλά το αντικείμενο της πλαστικής χειρουργικής διαθέτει πολύ μεγαλύτερο εύρος: περιλαμβάνει αποκατάσταση όλων των ειδών τραυματισμών και εγκαυμάτων, και περιλαμβάνει επίσης ένα δικό μου πεδίο δράσης - τα παιδιά που είναι γεννημένα με συγγενείς κρανιοπροσωπικές ανωμαλίες. Και εδώ, βέβαια, έχουμε αποκατάσταση λειτουργική αλλά και αισθητική».

Ο δρ Κοέν έχει λάβει πολλαπλά βραβεία και διακρίσεις, στην Ελλάδα έχει αναγνωριστεί ως επίτιμος διδάκτορας στο Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων (2016) και στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (2019), όπου είναι και επισκέπτης καθηγητής. Έχει διακριθεί επίσης για το εκτεταμένο ανθρωπιστικό του έργο (όπως - μεταξύ άλλων - για τη δημιουργία του «Face the Future Foundation» στο Σικάγο για τη μακροχρόνια θεραπεία απόρων).

Με την εκτεταμένη του εμπειρία περιέγραψε πρωτοποριακά πρωτόκολλα χειρουργικών επεμβάσεων που παρουσιάστηκαν σε πολλές δημοσιεύσεις και σε βιβλία, καθιστώντας τα παγκοσμίως αποδεκτά. Παράλληλα με το κλινικό, εκπαιδευτικό και διοικητικό του έργο, ο δρ Κοέν έχει επιδείξει πλούσιο ερευνητικό και συγγραφικό έργο, το οποίο έχει παρουσιάσει σε περισσότερες από 170 δημοσιεύσεις, καθώς και σε σπουδαία συγγράμματα, όπως το τρίτομο «Mastery of Plastic and Reconstructive Surgery» (1994) και το δίτομο «Unfavorable results in Plastic Surgery: Avoidance and treatment» (2018). Πριν από λίγους μήνες εκδόθηκε και το «A Comprehensive Guide to Male Aesthetic and Reconstructive Plastic Surgery» σε συνεργασία με τον Σεθ Ρ. Θάλερ.

Έχουμε ίσως την εντύπωση ότι μέχρι πριν από λίγα χρόνια οι αισθητικές επεμβάσεις στους άνδρες ήταν ένα θέμα ταμπού. «Δεν ήταν ακριβώς ταμπού. Συνέβαινε, αλλά κάπως κρυφά. Οι άνδρες δεν μιλούσαν δημόσια για αυτό όπως έκαναν οι γυναίκες.

Εδώ και αρκετά χρόνια είχα παρατηρήσει κάτι το οποίο μου είχε κινήσει το ενδιαφέρον. Ερχονταν άνδρες μεσήλικι και όχι απαραίτητα της υψηλής κοινωνίας, και μου ζητούσαν να τους φτιάξω λίγο τα μάτια, να κάνουμε πιο νεανικό το πρόσωπο.

Ο λόγος; Προσπαθούσαν να βρουν δουλειά και δεν τους προσλάμβαναν όταν φαίνονταν κάπως γερασμένοι. Παρόλο που ήταν πολύ έμπειροι, οι εργοδότες έψαχναν κάποιον που να μοιάζει νεότερος. Η κοινωνία μας είναι έτσι φτιαγμένη, ευνοεί τους νέους.

Και όχι μόνο ευνοεί τους νέους, τραβά την προσοχή αυτός που κατά κάποιον τρόπο είναι πιο όμορφος. Ξέρετε, οι άνδρες - ειδικά οι νέοι - πλέον κοιτάζονται πολύ στον καθρέφτη, έχουν παίξει μεγάλο ρόλο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης σε όλο αυτό, και ακόμη και λίγο λίπος να έχουν, θέλουν να το ξεφορτωθούν και να αποκτήσουν κοιλιακούς, το λεγόμενο six-pack. Με όλα είμαι εντάξει, αρκεί αυτό που θα ζητήσει κάποιος να καταλάβω ότι μπορώ να το δώσω.

Διότι είναι τεράστιο το πρόβλημα της διαταραχής σωματικής δυσμορφίας. Υπάρχουν άνθρωποι που μπορεί να έρθουν κάθε εβδομάδα σαν να ψωνίζουν ρούχα, και συνήθως καταλήγουν να πηγαίνουν από τον έναν πλαστικό χειρουργό στον άλλον.

Ποτέ και με τίποτα δεν θα είναι ευχαριστημένοι αυτοί. Χρειάζεται προσοχή και έλεγχος. Λέω στους νέους και στις νέες χειρουργούς ότι δεν υπάρχει δικαιολογία, ακόμα και αν δεν έχει χτυπήσει το τηλέφωνο για έναν μήνα, σε τέτοιους πελάτες πρέπει να μάθεις να λες «όχι»».

Ο δρ Κοέν - τον οποίο η Ακαδημία Αθηνών εξέλεξε πρόσφατα ως αντεπιστέλλον μέλος της, εξ ελλήνων επιστημόνων του εξωτερικού, στην «Ιατρική-Χειρουργική», στην Α΄ Τάξη των Θετικών Επιστημών - προφανώς ξέρει τι λέει.

ΠΗΓΗ: [ΤΟ ΒΗΜΑ](#), 13.11.24